

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA NAUKI, SZKOLNICTWA WYŻSZEGO I TECHNIKI

z dnia 10 sierpnia 1983 r.

w sprawie zasad i trybu postępowania dyscyplinarnego wobec studentów szkół wyższych.

Na podstawie art. 119 ust. 1 ustawy z dnia 4 maja 1982 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 1982 r. Nr 14, poz. 113 oraz z 1983 r. Nr 5, poz. 33 i Nr 39, poz. 176) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1**Przepisy ogólne.**

§ 1. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa bez bliższego określenia o:

- 1) ustawie — rozumie się przez to ustawę z dnia 4 maja 1982 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 1982 r. Nr 14, poz. 113 oraz z 1983 r. Nr 5, poz. 33 i Nr 39, poz. 176),
- 2) obwinionym — rozumie się przez to studenta, przeciwko któremu wszczęte zostało postępowanie wyjaśniające i dyscyplinarne,
- 3) komisjach dyscyplinarnych — rozumie się przez to komisje dyscyplinarne dla studentów oraz odwoławcze komisje dyscyplinarne dla studentów,

4) stronach — rozumie się przez to obwinionego i rzecznika dyscyplinarnego.

§ 2. 1. Jeżeli o ten sam czyn wszczęto postępowanie karne lub postępowanie w sprawach o wykroczenia, komisja dyscyplinarna może zawiesić postępowanie dyscyplinarne, gdy uzna, że w postępowaniu dyscyplinarnym nie da się ustalić z dostateczną pewnością okoliczności faktycznych będących przedmiotem rozpoznania. Komisja dyscyplinarna może w każdej chwili podjąć zawieszono postępowanie.

2. W stosunku do studentów odbywających szkolenie wojskowe i podlegających z tego tytułu wojskowym przepisom dyscyplinarnym wymierzenie kary dyscyplinarnej przewidzianej w Regulaminie dyscyplinarnym Sił Zbrojnych Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej nie stanowi przeszkody do wszczęcia postępowania dyscyplinarnego i wymierzenia kary dyscyplinarnej na podstawie niniejszego rozporządzenia, jeżeli czyn ten jest równocześnie przewinieniem w rozumieniu przepisów ustawy o szkolnictwie wyższym.

3. W razie zbiegu postępowania dyscyplinarnego z innym postępowaniem dyscyplinarnym stosuje się odpowiednio przepis ust. 1.

§ 3. 1. W razie przeniesienia się obwinionego do innej szkoły w czasie toczącego się przeciwko niemu postępowania dyscyplinarnego, rektor szkoły zawiadamia o fakcie prowadzenia postępowania dyscyplinarnego rektora szkoły, do której się obwiniony przeniósł, a po ukończeniu postępowania — przesyła mu odpis prawomocnego orzeczenia.

2. Wszelkie wezwania i inne pisma wysłane obwinionemu pod ostatnim znanym adresem uznaje się za doręczone, jeżeli obwiniony, któremu doręczono zawiadomienie o wszczęciu postępowania dyscyplinarnego, zmieni następnie miejsce zamieszkania, nie powiadamiając o tym komisji dyscyplinarnej. O powyższym obowiązku i skutkach jego niedopełnienia należy poinformować obwinionego przy pierwszym doręczeniu.

§ 4. 1. Członkami komisji dyscyplinarnych są pracownicy naukowo-dydaktyczni szkoły oraz studenci wybrani w trybie określonym w art. 111 ust. 1 i 2 ustawy, posiadający wysokie walory moralne. Można być członkiem tylko jednej komisji dyscyplinarnej.

2. Jeżeli statut szkoły nie przewiduje sposobu wyłonienia przewodniczącego komisji i jego zastępców, członkowie komisji wybierają na pierwszym posiedzeniu ze swego grona przewodniczącego komisji i jego zastępców.

3. Członek komisji dyscyplinarnej nie może pełnić obowiązków członka komisji, jeżeli przeciwko niemu toczy się postępowanie karne lub dyscyplinarne, a gdy postępowanie zakończy się skazaniem lub ukaraniem — traci mandat członka komisji.

§ 5. 1. Rektor szkoły może powołać kilku rzeczników dyscyplinarnych.

2. Rzecznika dyscyplinarnego powołuje się na okres kadencji organów szkoły.

3. W razie nienależytego wywiązywania się z obowiązków rzecznika dyscyplinarnego, rektor szkoły może go odwołać przed upływem kadencji.

4. Do rzecznika dyscyplinarnego przepis § 4 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

§ 6. 1. Obwinionego nie uważa się za winnego, dopóki nie zostanie mu udowodniona wina w trybie okreś-

lonym w rozporządzeniu; nie ma on obowiązku dowodzenia swej niewinności, a nie dających się usunąć wątpliwości nie wolno rozstrzygać na jego niekorzyść.

2. Obwiniony ma prawo odmówienia wyjaśnień.

Rozdział 2

Postępowanie wyjaśniające.

§ 7. Rektor szkoły, po otrzymaniu wiadomości o naruszeniu przez studenta przepisów prawa lub obowiązków określonych w art. 104 ust. 2 ustawy albo otrzymaniu wniosku w trybie art. 106 ust. 4 ustawy, zleca rzecznikowi dyscyplinarnemu przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego, które nie powinno trwać dłużej niż 6 tygodni.

§ 8. 1. Rzecznik dyscyplinarny wydaje postanowienie o wszczęciu postępowania wyjaśniającego; odpis tego postanowienia otrzymuje obwiniony.

2. W toku postępowania wyjaśniającego rzecznik dyscyplinarny obowiązany jest zebrać dowody niezbędne do całkowitego wyjaśnienia sprawy, uwzględniając zarówno dowody świadczące przeciwko obwinionemu, jak i dowody przemawiające na jego korzyść.

3. Organy i pracownicy szkoły obowiązani są udzielać rzecznikowi dyscyplinarnemu wszelkich wyjaśnień i informacji dotyczących prowadzonego przez niego postępowania wyjaśniającego.

§ 9. 1. Obwinionemu należy umożliwić złożenie w toku postępowania wyjaśniającego wszelkich wyjaśnień i dowodów, które jego zdaniem mogą mieć znaczenie dla sprawy, a po zakończeniu tego postępowania zapoznać go i jego obrońcę z treścią zebranych dowodów w celu umożliwienia złożenia ustnie lub na piśmie dodatkowych wyjaśnień i dowodów.

2. W toku postępowania wyjaśniającego obwiniony ma prawo zgłosić rzecznikowi dyscyplinarnemu wniosek o przesłuchanie zgłoszonych przez niego świadków oraz przeprowadzenie innych dowodów.

§ 10. 1. W zależności od wyniku postępowania wyjaśniającego rzecznik dyscyplinarny składa rektorowi szkoły umotywowany wniosek:

- 1) o umorzenie postępowania,
- 2) o wymierzenie obwinionemu kary porządkowej upomnienia w myśl art. 106 ust. 4 ustawy,
- 3) o przekazanie sprawy do sądu koleżeńkiego samorządu studenckiego lub sądu koleżeńkiego organizacji społecznej, do której należy obwiniony,
- 4) o skierowanie wniosku do komisji dyscyplinarnej o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego i ukaranie.

2. Umorzenie postępowania następuje w razie:

- 1) śmierci obwinionego,
- 2) przedawnienia, o którym mowa w art. 117 ustawy,
- 3) gdy postępowanie dyscyplinarne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie ukończone lub wcześniej wszczęte — toczy się,
- 4) znikomej szkodliwości popełnionego czynu.

3. Jeżeli rektor szkoły, na wniosek rzecznika dyscyplinarnego, podejmie decyzję o przekazaniu sprawy do sądu koleżeńkiego, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, rzecznik dyscyplinarny przesyła odpis wniosku do właściwego sądu koleżeńkiego.

§ 11. 1. Wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego i o ukaranie powinien zawierać:

- 1) imię i nazwisko, adres oraz inne dane dotyczące obwinionego,
- 2) dokładne określenie zarzucanego czynu ze wskazaniem czasu i miejsca jego popełnienia,
- 3) proponowaną karę dyscyplinarną,
- 4) uzasadnienie faktyczne, ze wskazaniem dowodów uzasadniających wnioski o ukaranie.

2. Do wniosku należy dołączyć w całości akta postępowania wyjaśniającego.

§ 12. 1. Rektorowi szkoły przysługuje prawo do przekazania sprawy innemu rzecznikowi dyscyplinarnemu w celu podjęcia dodatkowego postępowania wyjaśniającego.

2. Dodatkowe postępowanie wyjaśniające, o którym mowa w ust. 1, nie może trwać dłużej niż 30 dni i może być przeprowadzone tylko jeden raz.

Rozdział 3

Postępowanie przed komisjami dyscyplinarnymi.

§ 13. 1. Po otrzymaniu wniosku o wszczęcie postępowania przed komisją dyscyplinarną dla studentów i ukaranie obwinionego przewodniczący komisji wyznacza pięciosobowy skład orzekający.

2. Skład orzekający rozpoznaje wniosek na posiedzeniu niejawnym, które powinno się odbyć w terminie do 14 dni od daty wpływu wniosku.

3. Na posiedzeniu niejawnym skład orzekający wydaje postanowienie o:

- 1) wszczęciu postępowania przed komisją i skierowaniu wniosku do rozpoznania na rozprawie,
- 2) odmowie wszczęcia postępowania przed komisją z powodu znikomej szkodliwości czynu,
- 3) zwrocie wniosku rzecznikowi dyscyplinarnemu w celu uzupełnienia postępowania wyjaśniającego, wyznaczając jednocześnie termin zakończenia tego postępowania, który nie powinien przekraczać 30 dni.

4. Postanowienie, o którym mowa w ust. 3 pkt 3, powinno wskazywać, w jakim zakresie i kierunku ma nastąpić uzupełnienie postępowania.

5. W razie odmowy wszczęcia postępowania dyscyplinarnego ze względu na znikomą szkodliwość czynu, skład orzekający może przekazać sprawę do rektora szkoły z wnioskiem o wymierzenie kary porządkowej upomnienia na piśmie.

§ 14. 1. Odpisy postanowień wydanych na posiedzeniu niejawnym doręcza się rzecznikowi dyscyplinarnemu i obwinionemu.

2. Na postanowienie odmawiające wszczęcia postępowania przed komisją przysługuje rzecznikowi dyscyplinarnemu prawo wniesienia zażalenia do odwoławczej komisji dyscyplinarnej dla studentów.

§ 15. 1. Przewodniczący składu orzekającego:

- 1) wyznacza termin rozprawy, która powinna odbyć się w terminie 30 dni od daty wniesienia przez rzecznika dyscyplinarnego wniosku o ukaranie,
- 2) zawiadamia na piśmie rektora szkoły i właściwego dziekana oraz rzecznika dyscyplinarnego o terminie rozprawy,
- 3) wzywa na rozprawę obwinionego i zawiadamia obrońcę o terminie rozprawy,
- 4) wzywa na rozprawę świadków i biegłych.

2. Obwinionemu doręcza się wraz z wezwaniem:

- 1) odpis wniosku rzecznika dyscyplinarnego o ukaranie,

- 2) listę członków składu orzekającego,
- 3) pouczenie o uprawnieniach wynikających z § 16 i skutkach niestawiennictwa na rozprawę.

3. Termin rozprawy powinien być tak wyznaczony, aby między doręczeniem obwinionemu wezwania a dniem rozprawy upłynęło co najmniej 7 dni.

§ 16. 1. Członek składu orzekającego ulega wyłączeniu, jeżeli pomiędzy nim a jedną ze stron zachodzą stosunki tego rodzaju, że mogą wzbudzać wątpliwości co do bezstronności członka składu orzekającego. Wniosek o wyłączenie rozpoznaje skład orzekający na posiedzeniu niejawnym przed rozprawą.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien być zgłoszony nie później niż przed rozpoczęciem rozprawy.

§ 17. Obwiniony i obrońca mają prawo do zapoznania się z aktami sprawy i sporządzania z nich odpisów i notatek.

§ 18. 1. Nie usprawiedliwione niestawiennictwo na rozprawę obwinionego, któremu wezwanie doręczono prawidłowo, nie stanowi przeszkody do rozpoznania sprawy.

2. W razie uznania niestawiennictwa obwinionego na rozprawę za usprawiedliwione, skład orzekający odracza rozprawę, ustalając nowy jej termin. Rozprawa może być odroczone na okres do 30 dni. Jeżeli jednak w tym terminie stawienie obwinionego z przyczyn od niego niezależnych nie jest możliwe, termin ten może być przedłużony.

§ 19. 1. Rozprawą kieruje przewodniczący składu orzekającego.

2. Rozprawa rozpoczyna się od sprawdzenia obecności stron, po czym przewodniczący odczytuje wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego i ukaranie wraz z uzasadnieniem. Następnie przewodniczący zapytuje obwinionego, czy przyznaje się do popełnienia zarzucanego mu czynu oraz czy chce złożyć wyjaśnienia i jakie.

3. Po złożeniu wyjaśnień przez obwinionego przewodniczący zarządza postępowanie dowodowe, przesłuchuje świadków i biegłych oraz przeprowadza inne dowody zebrane w postępowaniu wyjaśniającym. Jeżeli żadna ze stron postępowania nie wyrazi sprzeciwu, a przeprowadzenie dowodu bezpośredniego nie jest niezbędne, przewodniczący może odczytać zeznania świadków i opinie biegłych oraz przedstawić inne dowody zebrane w postępowaniu wyjaśniającym.

4. Obwiniony, jego obrońca i rzecznik dyscyplinarny mają prawo wypowiadać się co do każdego dowodu.

5. Jeżeli wyjaśnienia obwinionego, który na rozprawie przyznaje się do winy, nie budzą wątpliwości, skład orzekający za zgodą stron może nie przeprowadzać postępowania dowodowego lub przeprowadzić je tylko częściowo.

6. Po zakończeniu postępowania dowodowego przewodniczący składu orzekającego udziela głosu rzecznikowi dyscyplinarnemu, obrońcy i obwinionemu, któremu przysługuje zawsze głos ostatni.

§ 20. W trakcie rozprawy komisja dyscyplinarna dla studentów na wnioski stron lub z urzędu dopuszcza dowody z zeznań świadków i opinii biegłych oraz inne dowody, jeżeli uzna, iż przeprowadzenie tych dowodów na rozprawie mogłoby mieć wpływ na treść orzeczenia.

§ 21. 1. W razie niestawiennictwa świadka lub biegłego, którego przesłuchanie jest niezbędne, rozprawę się odracza.

2. W razie niemożności stawienia się świadka z powodu przebywania za granicą lub niemożności doręczenia wezwania albo w razie złożenia przez niego zeznań odmiennej treści na rozprawie, można odczytać zeznania tego świadka w części lub w całości z akt postępowania wyjaśniającego.

3. Przed przesłuchaniem świadków lub biegłych przewodniczący uprzedza ich o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania; świadków przesłuchuje się osobno pod nieobecność świadków, którzy jeszcze nie składali zeznań.

4. Strony mają prawo zadawania pytań świadkom i biegłym.

§ 22. 1. Z przebiegu rozprawy sporządza się protokół, który powinien zawierać zwięzłą treść wyjaśnień obwinionego, zeznań świadków, opinii biegłych i innych wyników postępowania dowodowego oraz przytoczenie wniosków i innych oświadczeń stron, jak również postanowienia składu orzekającego.

2. Protokół podpisują przewodniczący składu orzekającego i protokolant.

§ 23. 1. Po zakończeniu postępowania dowodowego przewodniczący zamyka rozprawę i skład orzekający przystępuje niezwłocznie do narady nad orzeczeniem.

2. Narada i głosowanie są tajne. Udział w naradzie biorą jedynie członkowie składu orzekającego; protokolant może być obecny przy naradzie.

3. Narada i głosowanie odbywają się osobno co do winy i osobno co do kary. Przewodniczący głosuje ostatni.

§ 24. 1. Postanowienia i orzeczenia składu orzekającego zapadają zwykłą większością głosów.

2. Głosy członków składu orzekającego wstrzymujących się od głosowania liczą się na korzyść obwinionego.

3. Jeżeli przy głosowaniu co do kary zdania członków składu orzekającego tak się podzielią, że na żadną z proponowanych kar nie przypadnie większość głosów, zdanie najmniej przychylnie dla obwinionego przyłącza się do zdania najbardziej doń zbliżonego.

4. Przegłosowany członek składu orzekającego ma prawo złożyć na piśmie uzasadnienie swego odrębnego zdania.

§ 25. 1. Skład orzekający orzeka na mocy przekonania opartego na ocenie dowodów ujawnionych w toku rozprawy.

2. Skład orzekający wydaje:

- 1) orzeczenie skazujące, mocą którego uznaje obwinionego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu w całej rozciągłości lub częściowo i wymierza karę, bądź
- 2) orzeczenie niewinniające od postawionych zarzutów, bądź też
- 3) orzeczenie umarzające postępowanie, jeżeli uzna, że czyn popełniony przez obwinionego nie stanowi przewinienia dyscyplinarnego, lub gdy okaże się, że zachodzą warunki do przekazania sprawy w myśl § 10 ust. 1 pkt 3 albo okoliczności określone w ust. 2, bądź gdy rzecznik dyscyplinarny przed odczytaniem na rozprawie wniosku o ukaranie obwinionego złoży oświadczenie, że nie popiera oskarżenia.

3. Przy wymiarze kary bierze się pod uwagę stopień winy, rodzaj, znaczenie i skutki czynu oraz postawę moralną i obywatelską obwinionego, a także zachowanie się jego przed i po przewinieniu.

4. Jeżeli obwiniony dopuścił się kilku przewinień, rozpoznawanych w jednym postępowaniu dyscyplinarnym, wymierza się jedną karę za wszystkie przewinienia łącznie.

§ 26. 1. Orzeczenie powinno być sporządzone na piśmie i zawierać:

- 1) nazwę komisji dyscyplinarnej, datę i miejsce rozpoznania sprawy i wydania orzeczenia,
- 2) imiona i nazwiska członków składu orzekającego, rzecznika dyscyplinarnego i protokolanta,
- 3) imię i nazwisko oraz inne dane określające tożsamość obwinionego, w tym kierunek i rok studiów,
- 4) opis zarzucanego czynu, z podaniem miejsca i daty jego popełnienia,
- 5) rozstrzygnięcia komisji dyscyplinarnej,
- 6) uzasadnienie.

2. Uzasadnienie każdego orzeczenia powinno zawierać wyjaśnienie podstawy faktycznej i wskazanie podstawy prawnej orzeczenia.

3. Orzeczenie wraz z uzasadnieniem podpisują wszyscy członkowie składu orzekającego.

§ 27. 1. Orzeczenie powinno być ogłoszone bezpośrednio po naradzie.

2. Z ważnych powodów ogłoszenie orzeczenia może być odroczone na czas do 7 dni; termin ogłoszenia orzeczenia powinien być podany na rozprawie.

3. Po ogłoszeniu orzeczenia przewodniczący składu orzekającego podaje ustnie motywy orzeczenia i poucza obwinionego o trybie i terminie wniesienia odwołania.

4. Orzeczenie wraz z uzasadnieniem powinno być doręczone stronom w terminie 14 dni od jego ogłoszenia.

§ 28. 1. Stronom przysługuje prawo wniesienia odwołania od orzeczenia do odwoławczej komisji dyscyplinarnej dla studentów lub sądu koleżeńskiego wyższej instancji. Odwołanie rzecznika dyscyplinarnego na korzyść obwinionego wymaga zgody zainteresowanego.

2. Odwołanie wraz z uzasadnieniem i odpisami dla stron wnosi się za pośrednictwem komisji dyscyplinarnej, która wydała orzeczenie, w terminie 14 dni od daty doręczenia orzeczenia. Złożenie odwołania wstrzymuje wykonanie orzeczenia.

3. Niewniesienie lub cofnięcie odwołania przed rozpoczęciem rozprawy odwoławczej powoduje uprawomocnienie się orzeczenia.

4. W razie orzeczenia kary wydalenia ze szkoły, odwołanie przysługuje tylko do odwoławczej komisji dyscyplinarnej dla studentów.

§ 29. Przewodniczący odwoławczej komisji dyscyplinarnej dla studentów po stwierdzeniu, że odwołanie zostało wniesione w przepisowym terminie, wyznacza termin rozprawy odwoławczej i zarządza doręczenie odpisu odwołania stronie przeciwnej. Rozprawa odwoławcza powinna odbyć się w terminie 14 dni od dnia wpływu odwołania do odwoławczej komisji dyscyplinarnej dla studentów. Przepisy § 15 ust. 2, § 16 i 17 stosuje się odpowiednio.

§ 30. 1. Przewodniczący odwoławczej komisji dyscyplinarnej dla studentów odrzuca odwołanie w razie wniesienia go po upływie terminu przewidzianego w § 28 ust. 2.

2. Przewodniczący odwoławczej komisji dyscyplinarnej dla studentów, na wniosek strony, przywraca uchybiony termin, jeżeli ona uprawdopodobni, że uchybienie nastąpiło z przyczyn od niej niezależnych.

3. Wniosek o przywrócenie terminu składa się wraz z odwołaniem za pośrednictwem komisji dyscyplinarnej dla studentów, która wydała zaskarżone orzeczenie, w terminie 7 dni od dnia ustania przeszkody.

§ 31. 1. Rozprawę odwoławczą rozpoczyna ustne sprawozdanie, w którym członek składu orzekającego odwoławczej komisji dyscyplinarnej dla studentów, wyznaczony jako sprawozdawca, przedstawia przebieg dotychczasowego postępowania dyscyplinarnego, treść zaskarżonego orzeczenia, przytoczone w odwołaniu zarzuty oraz okoliczności faktyczne sprawy, jak również zawiadania strony o postanowieniu składu orzekającego w przedmiocie dopuszczenia nowych dowodów.

2. Strony mogą składać wyjaśnienia, oświadczenia i wnioski ustnie lub na piśmie.

3. Przed zakończeniem rozprawy odwoławczej przewodniczący składu orzekającego udziela głosu rzecznikowi dyscyplinarnemu, obrońcy i obwinionemu, przy czym pierwszy głos przysługuje stronie, która wniosła odwołanie.

4. Przepisy § 18, 19 ust. 1, 3, 4, 5 i 6 oraz § 20—24 stosuje się odpowiednio.

§ 32. 1. Odwoławcza komisja dyscyplinarna dla studentów bądź utrzymuje w mocy orzeczenie komisji dyscyplinarnej pierwszej instancji, bądź je uchyla i sama orzeka o winie i karze. Przepisy § 25—27 stosuje się odpowiednio.

2. Odwoławcza komisja dyscyplinarna dla studentów może podwyższyć orzeczoną karę jedynie wówczas, gdy orzeczenie zostało zaskarżone przez rzecznika dyscyplinarnego na niekarzyść obwinionego.

3. Jeżeli obwiniony został niesłusznie uniewinniony albo zachodzi konieczność uzupełnienia postępowania dowodowego, a orzeczenie zaskarżył rzecznik dyscyplinarny, odwoławcza komisja dyscyplinarna dla studentów uchyla orzeczenie w całości i przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania przez inny skład komisji dyscyplinarnej pierwszej instancji.

§ 33. 1. Odwoławcza komisja dyscyplinarna dla studentów rozpoznaje na posiedzeniu niejawnym zażalenie rzecznika dyscyplinarnego na postanowienie odmawiające wszczęcia postępowania dyscyplinarnego. Rozpoznanie zażalenia powinno nastąpić w terminie 14 dni od daty wpływu zażalenia.

2. Uwzględniając zażalenie odwoławcza komisja dyscyplinarna dla studentów wydaje postanowienie o wszczęciu postępowania dyscyplinarnego.

3. Postanowienie odwoławczej komisji dyscyplinarnej dla studentów, utrzymujące w mocy zaskarżone postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego, kończy postępowanie.

§ 34. Przepisy dotyczące odwołań stosuje się odpowiednio do rozpatrywania zażaleń.

Rozdział 4

Wykonanie orzeczeń dyscyplinarnych.

§ 35. 1. Nie zaskarżone w terminie orzeczenie komisji dyscyplinarnej pierwszej instancji staje się prawomocne z upływem terminu do zaskarżenia; orzeczenie odwoławczej komisji dyscyplinarnej dla studentów staje się prawomocne z chwilą jego ogłoszenia.

2. Wykonanie prawomocnego orzeczenia dyscyplinarnego zarządza rektor szkoły.

3. O karze dyscyplinarnego wydalenia obwinionego ze szkoły zawiadamia się wszystkie szkoły wyższe bezwzględnie po uprawomocnieniu się orzeczenia.

4. Kary dyscyplinarne wpisuje się do akt osobowych obwinionego.

§ 36. Zatarcie skazania powoduje uznanie obwinionego za nie karanego oraz usunięcie orzeczenia skazującego i wszelkich notatek dotyczących postępowania wyjaśniającego i dyscyplinarnego z jego akt osobowych.

Rozdział 5

Wznowienie postępowania dyscyplinarnego.

§ 37. 1. Postępowanie dyscyplinarne zakończone prawomocnym orzeczeniem można wznowić, jeżeli:

- 1) w związku z postępowaniem dopuszczono się przestępstwa, a istnieje uzasadniona podstawa do przyjęcia, że mogło to mieć wpływ na treść orzeczenia,
- 2) po wydaniu orzeczenia ujawnią się nowe fakty lub dowody nie znane przedtem, wskazujące na to, że obwiniony jest niewinny lub komisja dyscyplinarna umorzyla postępowanie powołując się bezzasadnie na jedną z przyczyn wymienionych w § 10 ust. 2 pkt 1—3.

2. Wniosek o wznowienie postępowania dyscyplinarnego może wnieść osoba ukarana lub rzecznik dyscyplinarny.

3. Wniosek o wznowienie postępowania dyscyplinarnego należy wnieść w ciągu 30 dni od dnia, w którym strona dowiedziała się o przyczynie uzasadniającej wznowienie.

4. Wniosek o wznowienie postępowania dyscyplinarnego wnosi się do komisji dyscyplinarnej tej instancji, która wydała prawomocne orzeczenie. Wyznaczony przez przewodniczącego w innym składzie zespół orzekający bada na posiedzeniu niejawnym, czy wniosek złożony został w terminie i czy opiera się na przesłankach określonych w ust. 1.

5. W braku warunków do wznowienia postępowania komisja dyscyplinarna wniosek odrzuca; w przeciwnym razie wydaje postanowienie o wznowieniu postępowania.

6. Do wniosku i postępowania o wznowienie postępowania dyscyplinarnego stosuje się odpowiednio przepisy rozporządzenia.

Rozdział 6

Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 38. 1. Obsługę komisji dyscyplinarnych i rzecznika dyscyplinarnego wykonują pracownicy szkoły, wyznaczeni przez rektora szkoły.

2. Wydatki związane z działalnością organów dyscyplinarnych pokrywane są z budżetu szkoły.

§ 39. Sprawy dyscyplinarne, które w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia nie zostały zakończone, prowadzą komisje, przed którymi toczy się to postępowanie.

§ 40. W sprawach nie uregulowanych w rozporządzeniu stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania karnego.

§ 41. Traci moc rozporządzenie Ministrów Szkolnictwa Wyższego, Zdrowia i Opieki Społecznej, Oświaty, Kultury i Sztuki oraz Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 8 listopada 1966 r. w sprawie odpowiedzialności dyscyplinarnej studentów szkół wyższych (Dz. U. z 1966 r. Nr 46, poz. 283 i z 1969 r. Nr 17, poz. 127).

§ 42. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki:

B. Miśkiewicz